

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. június 17-én benyújtott kereset

(C-257/05. sz. ügy)

(2005/C 217/53)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Enrico Traversa és Wolfgang Bogensberger, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. június 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az EK 49. cikk alapján fennálló kötelezettségeit, amennyiben a kazántörvény⁽¹⁾ 21. §-ának (4) bekezdésében előírja, hogy csak osztrák székhellyel rendelkező kérelmezők számára engedélyezhető a kazánvizsgáló állomásként való működés;
- 2) kötelezze az alperest, az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az EK 49. cikk szerint tilos a Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik a Közösségnek nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.

Az Osztrák Köztársaság kazántörvényének 21. §-a a kazánvizsgáló állomásként való tevékenység folytatására vonatkozó jogosultság megadásának feltételeit szabályozza. E szakasz (4) bekezdése szerint csak azon kérelmezők számára engedélyezhető a kazánvizsgáló állomásként való működés, akik székhelye Ausztriában van. A más tagállamban letelepedett, nyomással működő készülékek vizsgáló állomása, amely Ausztriában szeretné szolgáltatását kínálni, azzal a követelménnyel szembesül, hogy először Ausztriában telephelyet kell alapítania.

Ez a szabályozás a szolgáltatásnyújtás EK 49. cikk szerinti szabadságának korlátozását képezi. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából is az következik, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságával közvetlenül ellentétes a székhely követelménye, mivel lehetetlenné teszi a más tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozások általi szolgáltatásnyújtást.

Az Osztrák Köztársaság által felhozott érvek – mint például a közbiztonság fenntartása vagy a munkavállalók és fogyasztók védelme – nem alkalmasak a szolgáltatásnyújtás szabadsága e korlátozásának igazolására. A szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozása – a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint – csak akkor igazolható, ha a közérdeket nem védik már azok a rendelkezések, amelyek hatálya alá a szolgáltató a letelepedése szerinti tagállamban tartozik. A felülvizsgálat minőségének

biztosítása vonatkozásában aránytalan a telephely követelménye, tekintettel azokra az érdekekre, melyeket védeni kíván, mivel a közbiztonság fenntartása, illetve a munkavállalók és a fogyasztók védelme már a vizsgáló állomások engedélyezésének és ellenőrzésének a kazántörvényben előírt rendszerével is elérhető lenne, anélkül, hogy ehhez egy belföldi telephely is szükséges lenne.

⁽¹⁾ BGBl. 211/1992. sz.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. június 23-án benyújtott kereset

(C-263/05. sz. ügy)

(2005/C 217/54)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: M. Konstantinidis és L. Cimaglia, a Jogi Szolgálat tagja) 2005. június 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel elfogadott és hatályban tartott egy olyan rendelkezést (a 2002. augusztus 8-i 178. sz. törvényvel megerősített, 2002. július 8-i 138. törvényrendelet 14 cikkét), amely kizárja a hulladékokról szóló, 75/442/EGK irányelvet⁽¹⁾ módosító, 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvet⁽²⁾ az olasz jogrendbe átültető 1997. évi 22. sz. törvényerejű rendelet alkalmazási köréből az olyan hulladékártalmatlanításra vagy –újrafeldolgozásra szánt anyagokat és tárgyakat, amelyek nem szerepelnek kifejezetten a 22/97 törvényerejű rendelet B. és C. mellékletében, valamint azokat a termelésből származó javakat és anyagokat, amelyeket a hulladék birtokosa ártalmatlanítani szándékozott – vagy amelyeket ártalmatlanítania kell –, amennyiben ezeket újra fel lehet használni – és ténylegesen fel is használják – a termelési vagy fogyasztási ciklusban, feltéve, hogy azokat előzetesen nem kezelték és nem károsítják a környezetet, vagy, ha előzetesen kezelik ezeket, akkor a kezelés nem tartozik a 22/1997 törvényerejű rendelet C. mellékletében felsorolt műveletek közé, az Olasz Köztársaság nem teljesítette a 91/156/EGK irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjából eredő kötelezettségeit;